

ved Tillægsbevillingsloven og blev endelig, som Regnskabet viste, kun 20 Mill. Kr. Men det ærede Medlem synes ikke at erindre, at i 1925—26 faldt den store Førmindskelse, som fandt Sted i de Beløb, man anvendte, slet ikke paa de Anlægsudgifter, her er Tale om, men paa noget helt andet, nemlig paa Anskaffelse af Materiel til Statsbanerne, Lokomotiver og Kupeer og saadant noget, idet der dertil blev anvendt 4—5 Mill. Kr. mindre end bevilget. Der var det, den store Nedsættelse paa Tillægsbevillingsloven laa, og det var meget naturligt, at den særlig kom til at ligge saaledes, hvis det Forhold har været influerende, som det ærede Medlem særlig nævner.

Jeg har saa til det ærede Medlem Hr. Korsgaard i denne Forbindelse at sige, at han jo aldeles ikke forsøgte at imødegaa min Paavisning af, hvorfor han har taget fejl, da han søgte at finde en Bevilling, paa hvilken hans Parti kunde vise sin Tendens. Han sagde jo, at de gjorde det for at vise deres Tendens. De følte sig afhængige af Regeringen, og derfor maatte de gøre, hvad Regeringen i det store og hele ønskede, men samtidig ønskede de at vise deres Tendens, nemlig hvor urigtigt de i Grunden syntes, Regeringen handlede. Jeg maa sige, at det er en meget værdig Stilling, det ærede Medlems Parti placerer sig i ved disse Bemærkninger, men hvis de vil vise deres Tendens, kunde de ikke gøre det paa nogen uheldigere Maade end ved at tage denne Post ud, og det er det, som jeg har paavist, og som det ærede Medlem aldeles ikke forsøgte at modbevise. Jeg gjorde nemlig opmærksom paa, at det er den Post, som hedder: Erstatning af skinnefri Vejforbindelser... ja, det er en meget lang Affære, men det er den Post, som gaar ud paa, at man skal skaffe Underkørsler og Overkørsler over Statsbanerne — som de ikke vil være med til at nedsætte, og denne Post har i 4 Aar ikke kunnet naa det Beløb, som er opført; det er et ganske traditionelt Beløb, som er opført, og det foreslaas nu nedsat til et Beløb, som svarer til, hvad der er brugt i 4 Aar. Det var derfor, jeg sagde, at det er temmelig ligegyldigt, om de ærede Medlemmers Ændringsforslag vedtages eller ikke, for jeg kan da ikke tro, at Statsbanerne løber ud for at finde Steder, hvor de kan grave under Vejene eller bygge Broer over Vejene, uden Hensyn til deres egne Planer eller til, hvad der er naturligt og praktisk rimeligt. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som har ønsket at vise en Tendens, og som har faaet Lov af sit Parti til at gøre det — saaledes kan jeg vist udtrykke det —, har

været meget uheldig, idet han nemlig har set paa nogle Tal, hvor meget der er arbejdet, og saa har han heraf rent mekanisk sluttet, at der var virkelig et Arbejde at gøre, medens han ikke har undersøgt, hvorledes de Bevillinger, som er givet i de foregaaende Aar, er blevet benyttet eller har kunnet benyttes. Derfor er denne Demonstration fra de Konservatives Side fejlagtig, naar de vilde vise deres Tendens.

Jeg skal dernæst gaa over til at gøre nogle Bemærkninger om de Samraad, som er ført, og der skal jeg først gøre nogle Bemærkninger om Forhandlingsretten. Den højtærede Trafikminister forsvarede her paa ny den Fremgangsmaade, han har anvendt, men den højtærede Minister vil ikke være i Stand til at faa nogen til at mene, at det er en forstandig Fremgangsmaade, han har anvendt. Thi hvis han har Ret i, at den foregaaende Minister handlede urigtigt med Hensyn til den Maade, hvorpaa han tilvejebragte Forhandlingsretten og satte den ind i Livet, saa skulde han for det første have sørgt for at have sine egne Formalia i den fuldkomneste Orden, og det har den nuværende Trafikminister ikke, idet han har ophævet denne Forhandlingsret uden i Forvejen at forhandle med de til Forhandling berettigede Parter, som jo i alt Fald ikke var Skyld i, at den foregaaende Regering eventuelt havde gjort noget, som var ulovmedholdeligt, og som derfor havde Ret til at vente Forhandlingsretten anvendt for sig og i alt Fald havde Anledning til at vente den Høflighed, som det havde været, om man fra Ministeriets Side havde taget en Drøttelse op med dem og forelagt dem sine Grunde for, at man ikke mente at kunne opretholde, hvad den foregaaende Regering havde indført.

Men dernæst vilde den højtærede Minister jo have staaet langt bedre, hvis han havde haft tillige saglig Ret i denne Sag, og den nuværende Minister har desværre i høj Grad saglig Uret i sin Opfattelse af den tekniske Forhandlingsret, thi ligegyldigt paa hvilken Maade den foregaaende Minister, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, har tilvejebragt den tekniske Forhandlingsret, om han har haft sine Formalia i Orden eller ikke, hvilket jo nu et Sagsanlæg ved Domstolene vil komme til... (Afbrydelse). Naa, den er overhovedet ikke bragt ind, om Forladelse, det er Voldgiftsretten, Spørgsmaalet vil altsaa ikke blive afgjort der. Men hvorvidt han har haft sine Formalia i Orden, er een Side af Sagen, noget andet er, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte som Trafikmini-